

Arrest

nr. 336 057 van 17 november 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. GOVAERTS
Beekstraat 9
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 12 juni 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 29 april 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat P. GOVAERTS en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 november 2024 dient de verzoekster, die verklaart de Indiase nationaliteit te hebben, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Zij beroept zich hierbij op haar hoedanigheid van echtgenoot van de heer B.S., die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 29 april 2025 beslist de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie inzake deze aanvraag tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden (zonder bevel om het grondgebied te verlaten).

Deze weigeringsbeslissing is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster ter kennis gebracht op 14 mei 2025 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.11.2024 werd ingediend door:

Naam: K.
Voornaam: M.
Nationaliteit: India
Geboortedatum: (...) 1978
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: xxx
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) 3800 SINT-TRUIDEN

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 14.11.2024 gezinshereniging aan met S.B. (RR. xxx), Belgische nationaliteit, in de hoedanigheid van echtgenote van meneer, in toepassing van artikel 40ter, §2 van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt: “§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijft overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in §1: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen; ...”

Artikel 40bis, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt: “§2 Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd: 1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt; ...”

Artikel 44 van het koninklijk besluit van 8.10.1981 stelt dat: “De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van de wet, die geen burger van de Unie zijn, kunnen enkel genieten van de bepalingen van dit hoofdstuk indien zij het bewijs overleggen aangaande de bloed- of aanverwantschap of partnerschap met de burger van de Unie die ze begeleiden of bij wie ze zich voegen. Indien wordt vastgesteld dat het familielid de ingeroepen bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap niet kan bewijzen door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie, kan de minister of zijn gemachtigde rekening houden met andere geldige bewijzen die in dit verband worden voorgelegd “

Als bewijs van het aangehaalde huwelijk tussen betrokkene en de referentiepersoon werd een uittreksel uit het Hindoe huwelijksregister dd. 27.09.2022 voorgelegd, waaruit blijkt dat zij op 22.04.2001 gehuwd zijn te H. (India). Het voorgelegde document werd voorzien van een apostille dd. 03.12.2009. Echter, het voorgelegde uittreksel is bijna 23 jaar oud. Er kan bezwaarlijk zonder meer worden aangenomen dat dit document van weleer nog steeds getuigt van een actuele situatie.

Een recent afschrift of uittreksel uit de huwelijksakte is vereist om uitsluitel te geven of betrokkene nog onder het toepassingsgebied van artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet valt. Er liggen geen stukken voor waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene en referentiepersoon in de onmogelijkheid zouden zijn om een recent uittreksel of afschrift (niet ouder dan 6 maanden) te bekomen waaruit kan blijken dat zij nog steeds met elkaar gehuwd zijn.

Gezien de voorgelegde uittreksel dd. 27.09.2022 omwille van bovenstaande redenen niet kan aanvaard worden, is de verwantschap tussen betrokkene en de referentiepersoon op heden op onvoldoende wijze vast te stellen.

Betrokkene voldoet bijgevolg niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

"Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoekster.

Immers:

Art. 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden stelt uitdrukkelijk dat:

"Recht op eerbiediging van privé familie- en gezinsleven

1. Een ieder heeft het recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Verzoekster woont samen met haar echtgenoot en hun dochter te 3800 Sint-Truiden, (...).
(stuk 2)

De bestreden beslissing beperkt verzoekster in haar mogelijkheden om haar privé- , familie- en gezinsleven uit te bouwen in België.

Een weigering van verblijf schendt voor verzoekster haar recht op eerbiediging van haar privé- , familie- en gezinsleven in de zin van art. 8 EVRM.

De bestreden beslissing stelt ook ten onrechte dat de verwantschap tussen verzoekster en haar echtgenoot op onvoldoende wijze vast te stellen is.

Verzoekster en haar echtgenoot zijn gehuwd op 22.04.2001 te Haryana (India).

Verzoekster bracht bij haar aanvraag een uittreksel bij uit het Hindoe huwelijksregister dd. 27.09.2002 met apostille dd. 03.12.2009. (stuk 3)

Er is nooit enige twijfel geweest dat verzoekster en de referentiepersoon gehuwd zijn. Dit blijkt ook uit het uittreksel uit het rijksregister van verzoekster dd. 16.05.2025. (stuk 4)

Het huwelijk is in België geregistreerd. Verzoekster brengt een uittreksel bij van de huwelijksakte dd. 10.06.2025. (stuk 5)

Verzoekster brengt tevens opnieuw een uittreksel uit het Hindoe huwelijksregister bij waaruit blijkt dat het huwelijk geregistreerd werd op 27.09.2002 maar dit uittreksel is gedateerd op 16.05.2025 en is voorzien van een apostille dd. 20.05.2025. Verzoekster voegt hiervan ook een vertaling naar het Nederlands toe. (stukken 6 en 7)

De verwantschap tussen verzoekster en de referentiepersoon is zodoende voldoende aangetoond en aan de hand van recente stukken.

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

De bestreden beslissing schendt artikel 8 EVRM en komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.”

3.2. Beoordeling

3.2.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, HELLEMANS; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid geldt evenwel ook ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger (RvS 28 april 2008, nr. 182.450). Het komt de verzoekster aldus evenzeer toe de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij het onderbouwen van haar verblijfsaanvraag. Zij dient de nodige documenten aan te brengen opdat de verweerder kan beoordelen of zij aan de wettelijke verblijfsvoorwaarden voldoet.

In casu wordt het verblijfsrecht als echtgenoot van een Belgische onderdaan (*cf.* artikel 40*ter*, §2, eerste lid, 1°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)) aan de verzoekster geweigerd omdat zij haar verwantschapsband met de referentiepersoon, de heer B.S., niet voldoende heeft aangetoond. De verweerder stelt met name vast dat het voorgelegde stukken in verband met het huwelijk te oud zijn. Meer bepaald werd een uittreksel uit het Hindoe huwelijksregister van 27 september 2002 (de bestreden akte bevat een materiële vergissing waar het jaartal 2022 wordt vermeld) voorgelegd dat bijna 23 jaar oud is en naar oordeel van de verweerder daarom niet getuigt van de actuele situatie. De verweerder stelt vast dat er geen recent uittreksel of afschrift van de huwelijksakte wordt voorgelegd waaruit kan blijken dat de verzoekster en de heer B.S. nog steeds met elkaar gehuwd zijn, zodat de verwantschapsband op heden onvoldoende kan worden vastgesteld.

De verzoekster bevestigt dat zij bij haar aanvraag een uittreksel uit het Hindoe huwelijksregister van 27 september 2002 heeft gevoegd. Zij stelt thans dat er nooit enige twijfel is geweest over het actueel karakter van dit huwelijk en brengt hieromtrent een aantal recente stavingstukken naar voor: een uittreksel van de huwelijksakte afgegeven door de ambtenaar van de burgerlijke stand te Sint-Truiden *d.d.* 10 juni 2025 (inventaris verzoekschrift, stuk 5), een afschrift van een dp-a opzoeking in de Belgische nationale registers *d.d.* 16 mei 2025 (inventaris verzoekschrift, stuk 4) en een nieuw uittreksel uit het Hindoe huwelijksregister *d.d.* 16 mei 2025 met apostille *d.d.* 20 mei 2025 en Nederlandse vertaling (inventaris verzoekschrift, stukken 6 en 7). De verzoekster besluit dat de verwantschapsband zodoende voldoende is aangetoond aan de hand van recente stukken.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst er echter op dat hij te dezen optreedt als annulatierechter en niet als feitenrechter of rechter in hoger beroep. In het kader van een annulatieberoep dient de regelmatigheid van een administratieve beslissing te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395). Met de pas na de bestreden beslissing tot stand gekomen documenten (inventaris verzoekschrift, stukken 4 tot en met 7), waarover de verweerder op de datum van de bestreden beslissing onmogelijk kon beschikken, toont de verzoekster derhalve niet aan dat de verweerder onzorgvuldig te werk ging bij het nemen van de bestreden weigeringsbeslissing. Ook door louter te verwijzen naar het wél reeds bij de aanvraag gevoegde uittreksel uit het Hindoe huwelijksregister (inventaris verzoekschrift, stuk 3), toont de verzoekster geen onzorgvuldige besluitvorming aan waar de verweerder heeft geoordeeld dat dit stuk al te oud is om aan te tonen dat de verzoekster en de heer B.S. actueel nog steeds gehuwd zijn.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is niet aangetoond.

3.2.2. De verzoekster beroept zich tevens op een schending van artikel 8 van het EVRM. Zij wijst erop dat zij in Sint-Truiden samenwoont met haar echtgenoot en hun dochter en stelt dat de bestreden beslissing haar beperkt in haar mogelijkheden om haar privé-, familie- en gezinsleven in België uit te bouwen en dat “*een weigering van verblijf*” haar recht op eerbiediging van haar privé-, familie- en gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM schendt.

De bestreden weigeringsbeslissing gaat echter niet gepaard met een bevel om het grondgebied te verlaten en zij betreft slechts het antwoord op de specifieke verblijfsaanvraag die door de verzoekster werd ingediend

op grond van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet. Deze verblijfsaanvraag werd geweigerd omdat de verzoekster geen recent bewijs heeft voorgelegd waaruit kan blijken dat zij en de referentiepersoon nog steeds gehuwd zijn. De verzoekster toont niet aan dat deze beoordeling, gelet op de toen voorliggende gegevens, incorrect of onredelijk was. De bestreden weigeringsbeslissing houdt derhalve niet in dat aan de verzoekster op definitieve wijze het verblijfsrecht met het oog op de gezinshereniging met haar echtgenoot wordt geweigerd. Zij heeft nog steeds de mogelijkheid, zeker nu haar geen terugkeerverplichting wordt opgelegd, om een nieuwe verblijfsaanvraag op grond van artikel 40ter, §2, eerste lid, 1°, van de Vreemdelingenwet in te dienen waarbij zij het nodige bewijs kan aanleveren dat zij nog steeds gehuwd is met de referentiepersoon. Er valt dan ook niet in te zien, en de verzoekster licht niet nader toe, hoe de bestreden weigeringsbeslissing haar mogelijkheden om haar privé, gezins- en familielevens in België uit te bouwen zou beperken.

Het is derhalve niet aangetoond dat artikel 8 van het EVRM door de bestreden beslissing is geschonden.

3.3. Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend vijftientig door:

C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE